

Barcelona acabarà els dipòsits pluvials amb dos que es construiran amb les obres del TGV

Aquestes instal·lacions, situades en subsòl públic, eviten cada mes l'abocament al mar de tones de residus

ROSA DÍAZ / Barcelona

● Abans, quan plovia molt la ciutat s'inundava. Ara, això cada vegada passa menys. No per manca d'aiguats forts, sinó perquè progressivament des del 1999 s'han anat obrint uns

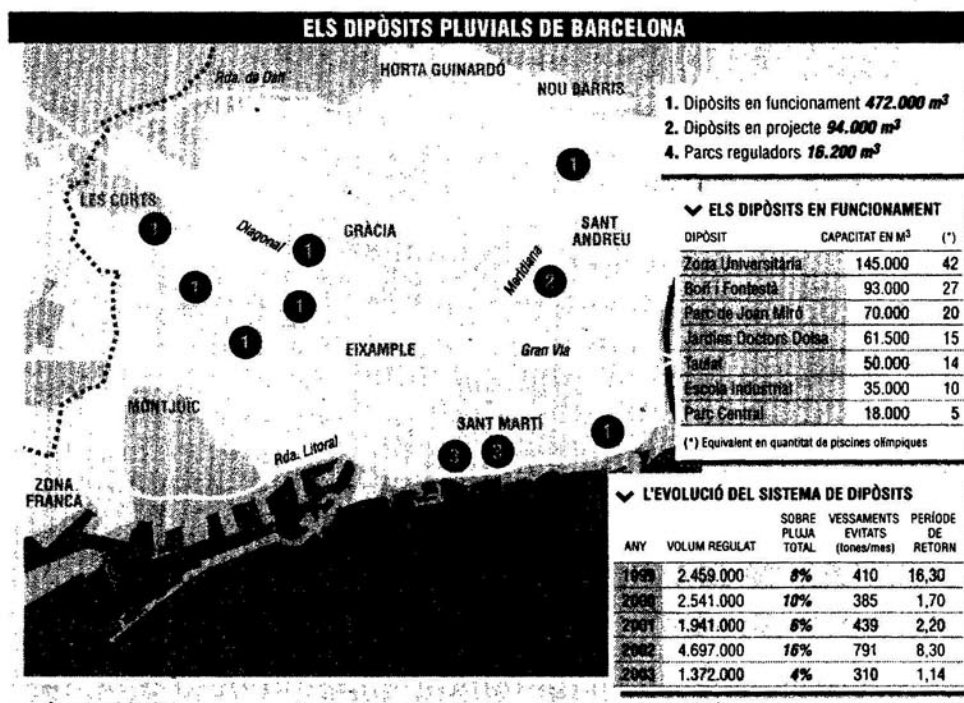
dipòsits subterranis que capten les aigües de la pluja i eviten que es desbordi la depuradora. A finals dels noranta, l'Ajuntament de Barcelona va decidir posar en marxa un pla de construcció de dipòsits pluvials per dotar la

ciutat d'una infraestructura que contribuiria a millorar la qualitat de vida dels barcelonins i evitaria l'abocament de tones de residus al mar. El pla acabarà amb la construcció de dos dipòsits vinculats a les obres del TGV.

Un dels dipòsits pendents de construir s'instal·larà a la zona de la Sagrera, i tindrà una capacitat d'acumulació d'aigua de 85.000 metres cúbics. «Serà més gran del que inicialment estava previst», ha explicat a aquest diari el regidor responsable de Serveis Urbans i Manteniment, Francesc Narvèz. L'altre estarà situat a la cruïlla dels carrers Mallorca i Urgell. Tindrà 9.000 metres cúbics de capacitat i completarà un projecte que es va gestar fa uns deu anys. Aquests dos dipòsits es construïran en els pròxims dos anys, segons ha explicat Narvèz, i costaran entre 12 i 15 milions d'euros.

Barcelona, però, ja té set dipòsits pluvials, en diferents punts del subsòl públic de la ciutat i amb capacitats diferents que entre tots sumen 472.500 metres cúbics, l'equivalent a 133 piscines olímpiques, als quals cal sumar els 16.200 metres cúbics de dos parcs reguladors situats al Poblenou i a Diagonal Mar, que són a cel obert i també acumulen aigua pluvial quan tota la resta de dipòsits de la ciutat és plena.

La primera d'aquestes instal·lacions es va posar en funcionament l'any 1999 i des d'aleshores l'Ajuntament de Barcelona —a través de l'empresa Clabsa, que gestiona el

clavegueram—ha invertit en aquest projecte 112 milions d'euros. Quan acabi, la capacitat d'acumulació d'aigua de pluja superarà en un 7% la quantitat d'aigua que cau a la ciutat quan hi ha una tempesta de màxima intensitat, segons ha anunciat Narvèz.

La ciutat ha perdut inundacions i ha guanyat neteja. Quan plou l'aigua va a parar a les clavegueres i després a la depuradora,

que abans que existissin els dipòsits quedava desbordada i abocava al mar i als rius l'aigua bruta i contaminada, i depositava fongs al fons marí i residus sòlids en superfície. El volum mitjà de vessaments evitats va de les 310 tones al mes del 2003 a les 791 tones de l'any 2002. La densitat de pluja és el factor que regula la quantitat de residus retinguts i depurats, ja que quan és més forta n'arrossega més.

Vuit milions d'usuaris

● «L'avantatge d'aquestes instal·lacions és que han contribuït a millorar la qualitat de vida dels barcelonins, tot i que molts no saben que existeixen», explica el regidor Francesc Narvèz. I no ho saben perquè aquestes instal·lacions, situades en les conques naturals de la ciutat, són totalment estanques i inodores. Quan acumulen aigua la desallotgen a la xarxa de clavegueram a poc a poc, en un màxim de 36 hores. Després els dipòsits es netegen automàticament, fins a la pròxima pluja. L'empresa Clabsa calcula que en són usuaris més o menys directes els prop de vuit milions de banyistes que a l'estiu atreuen les platges de Barcelona.